

ระเบียบกรมสรรพสามิต

ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีกระทำผิดกฎหมายในหน้าที่ของกรมสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีกระทำผิดกฎหมายในหน้าที่ของกรมสรรพสามิต เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๒ และเพื่ออนุวัติตามความในมาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๐๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ กรมสรรพสามิตจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมสรรพสามิต ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีกระทำผิดกฎหมายในหน้าที่ของกรมสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ของกลาง” หมายความว่า สินค้า วัตถุใด ๆ หรือทรัพย์สินซึ่งได้ยึดมาอยู่ในความคุ้มครองของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตโดยอำนาจแห่งกฎหมายในหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมสรรพสามิต หรือตามกฎหมายอื่นที่กรมสรรพสามิตได้รับมอบอำนาจให้มีหน้าที่ดำเนินการ และเป็นของที่จะต้องนำส่งกรมสรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือเพื่อจัดการอย่างอื่นตามหน้าที่ราชการของกรมสรรพสามิต

“สถานที่เก็บรักษาของกลาง” หมายความว่า สถานที่ใช้เก็บของกลางหรือคลังเก็บของกลางซึ่งตั้งอยู่ ณ กรมสรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา และให้หมายความรวมถึงสถานที่อื่นซึ่งได้รับอนุมัติให้ใช้เป็นสถานที่เก็บของกลาง

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

เจ้าหน้าที่และคณะกรรมการดำเนินการ

ข้อ ๕ ให้มีเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามระเบียบ ดังนี้

๕.๑ เจ้าหน้าที่ตรวจรับของกลาง

๕.๑.๑ ในกรมสรรพสามิต ให้ข้าราชการในส่วนพิสูจน์และจัดการของกลาง สำนักกฎหมาย ทำหน้าที่ตรวจรับของกลางจากผู้นำส่งแต่ละครั้งและทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยให้เจ้าหน้าที่ตรวจรับของกลางรับผิดชอบในการดูแลรักษาของกลางก่อนนำส่งคณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง

๕.๑.๒ ในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ให้ข้าราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ทำหน้าที่ตรวจรับของกลางจากผู้นำส่งแต่ละครั้งและทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยให้เจ้าหน้าที่ตรวจรับของกลางรับผิดชอบในการดูแลรักษาของกลางก่อนนำส่งคณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง

๕.๑.๓ ในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา ให้ข้าราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา ทำหน้าที่ตรวจรับของกลางจากผู้นำส่งแต่ละครั้งและทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยให้เจ้าหน้าที่ตรวจรับของกลางรับผิดชอบในการดูแลรักษาของกลางก่อนนำส่งคณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง

๕.๒ คณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง

๕.๒.๑ ในกรมสรรพสามิต ประกอบด้วย

- (๑) ผู้อำนวยการส่วนพิสูจน์และจัดการของกลาง
สำนักกฎหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ข้าราชการในส่วนพิสูจน์และจัดการของกลาง สำนักกฎหมาย
ซึ่งผู้อำนวยการสำนักกฎหมายแต่งตั้ง อย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการ
โดยให้กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

๕.๒.๒ ในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่
หรือข้าราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ซึ่งสรรพสามิตพื้นที่
แต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ข้าราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่
ซึ่งสรรพสามิตพื้นที่แต่งตั้ง อย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการ
โดยให้กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

๕.๒.๓ ในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้างานจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา
หรือข้าราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา ซึ่งสรรพสามิต
พื้นที่สาขาแต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ข้าราชการในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา
ซึ่งสรรพสามิตพื้นที่สาขาแต่งตั้ง อย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการ
โดยให้กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

๕.๓ คณะกรรมการขายทอดตลาด

๕.๓.๑ ในกรมสรรพสามิต ประกอบด้วย

- (๑) ผู้อำนวยการส่วนคดี สำนักกฎหมาย หรือผู้แทน
เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายและระเบียบ สำนักกฎหมาย
หรือผู้แทน เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้อำนวยการส่วนอุทธรณ์ สำนักกฎหมาย
หรือผู้แทน เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้อำนวยการส่วนพิสุนน์และจัดการของกลาง สำนักกฎหมาย
เป็นกรรมการและเลขานุการ

๕.๓.๒ ในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ประกอบด้วย

- (๑) สรรพสามิตพื้นที่ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) หัวหน้าฝ่ายบริหารการจัดเก็บภาษี
สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ เป็นกรรมการ
- (๓) หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่
เป็นกรรมการและเลขานุการ

๕.๓.๓ ในเขตสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา ประกอบด้วย

- (๑) สรรพสามิตพื้นที่สาขา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) หัวหน้างานปราบปราม สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา
หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง เป็นกรรมการ
- (๓) หัวหน้างานจัดเก็บภาษี สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา
หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

หมวด ๒

การตรวจรับ และเก็บรักษาของกลาง

ส่วนที่ ๑

การตรวจรับ

ข้อ ๖ ในการตรวจรับของกลาง ต้องมีเอกสารประกอบการนำส่ง ดังต่อไปนี้

๖.๑ หนังสือนำส่งของกลางจากหน่วยงานนำส่ง เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ให้จัดทำบันทึกการนำส่งของกลาง ตามแบบ ขก. ๑ ท้ายระเบียบนี้ แล้วส่งหนังสือนำส่งของกลางต้นฉบับภายใน วันทำการถัดไป

๖.๒ บัญชีของกลางตามที่ปรากฏในสำนวนคดี (ถ้ามี)

๖.๓ สำเนารายงานการตรวจพิสูจน์จากต้นเรื่อง (ถ้ามี)

ข้อ ๗ ในการตรวจรับของกลาง ให้ผู้มีหน้าที่ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ตรวจรับของกลางในคดีที่มีผู้นำส่งของกลางแต่ละครั้ง

๗.๒ ทำการตรวจรับของกลางต่อหน้าผู้นำส่งแล้วบรรจุภาชนะหีบห่อโดยทำการผูกเชือกหรือคาดเชือกหรือทำเครื่องหมาย และจัดทำใบแสดงรายละเอียดของกลางพร้อมทั้งลงชื่อกำกับไว้ที่ภาชนะ เว้นแต่ของกลางที่ไม่สามารถบรรจุหีบห่อได้ ให้ทำเครื่องหมายและลงชื่อกำกับไว้ โดยปิดไว้ที่ของกลาง

๗.๓ จัดทำบันทึกการตรวจรับของกลางเพื่อเก็บรักษาตามแบบ ขก. ๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ บันทึกการตรวจรับของกลางเพื่อเก็บรักษาตามแบบ ขก. ๒ ให้จัดทำขึ้นจำนวน ๓ ฉบับ ฉบับแรกเก็บไว้เป็นหลักฐาน ฉบับที่สองมอบให้ผู้นำส่ง ฉบับที่สามเก็บรวมไว้ในภาชนะหีบห่อบรรจุของกลาง

ส่วนที่ ๒

การเก็บรักษา

ข้อ ๙ นอกจากจะมีกฎหมายบังคับเป็นอย่างอื่นแล้ว ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางถือปฏิบัติในการจัดเก็บรักษาของกลาง ดังนี้

๙.๑ การเก็บรักษาของกลางของกรมสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา ให้เก็บรักษาของกลางไว้ในสถานที่เก็บรักษาของกลางและรวมถึงสถานที่อื่นซึ่งได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย หรือสรรพสามิตพื้นที่ แล้วแต่กรณี ให้ใช้เป็นสถานที่เก็บรักษาของกลาง

๙.๒ หากคณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง เห็นว่าไม่สมควรเก็บรักษาของกลางไว้ในสถานที่เก็บรักษาของตนเอง เนื่องจากความปลอดภัย หรือเสี่ยงต่อความเสียหาย ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา สามารถนำของกลางส่งไปเก็บรักษาในสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ โดยให้จัดทำหนังสือนำส่งพร้อมชี้แจงเหตุผลของความจำเป็นที่ไม่สามารถเก็บรักษาเองได้

(๒) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ที่มีความประสงค์จะนำของกลางส่งไปเก็บรักษาในกรมสรรพสามิต ให้ดำเนินการขออนุมัติต่ออธิบดี เพื่อให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางกรมสรรพสามิต มีอำนาจเก็บรักษาและจัดการของกลางต่อไป

๙.๓ ในกรณีของกลางเป็นของใหญ่โต หรือในกรณีอื่นใด ซึ่งคณะกรรมการเก็บรักษาของกลางไม่สามารถจะเก็บรักษาของกลางไว้ และจำเป็นจะต้องจ้างผู้เก็บรักษาแทน ก็ให้มีอำนาจจ้างผู้เก็บรักษาของกลางแทนได้ โดยให้ขออนุมัติต่อผู้อำนวยการสำนักกฎหมายหรือสรรพสามิตพื้นที่ แล้วแต่กรณี และดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

๙.๔ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินคดี กำหนดให้ผู้กระทำผิด ตามมาตรา ๒๐๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๒๐๔ (๑) หรือ (๒) ชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้มีอำนาจ เปรียบเทียบคดีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินคดี จะนำของกลางส่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางเก็บรักษา ไว้ก่อนถึงเวลาที่กำหนดไว้ก็ได้ และให้ดำเนินการตาม ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แห่งระเบียบนี้

การคืนของกลางตามวรรคแรก เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินคดี มีหนังสือแจ้งการคืนของกลาง ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางดำเนินการตาม ข้อ ๑๕ แห่งระเบียบนี้ โดยอนุโลม

๙.๕ ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางจัดทำทะเบียนของกลางและบัญชีของกลาง ในคดีอาญา (ส.ส. ๑/๓๖) รวมทั้งหมายเลขกำกับของกลางแต่ละรายการให้เรียบร้อย โดยแยกเป็นบัญชี ของกลางที่เสร็จคดีแล้ว และบัญชีของกลางที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีออกจากกันให้ชัดเจน

๙.๖ คณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง ต้องเก็บรักษาของกลางไว้ในสถานที่ที่กำหนด ไว้ในระเบียบนี้ด้วยความระมัดระวัง ทั้งต้องรักษาของกลางให้อยู่ในสภาพเดิมเท่าที่สามารถจะรักษาไว้ได้ และต้องตรวจตราอยู่เสมอตลอดเวลาที่จะต้องส่งมอบรับมอบต่อกัน

หมวด ๓

การจัดการของกลาง

ข้อ ๑๐ ของกลางในคดีกระทำผิดพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐

๑๐.๑ ของกลางซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีไว้เป็นความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางดำเนินการขออนุมัติทำลายต่ออธิบดี เพื่อให้คณะกรรมการ เก็บรักษาของกลางมีอำนาจที่จะทำลายของกลางนั้น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ทางราชการ จะดำเนินการโดยวิธีอื่น ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี

๑๐.๒ ของกลางซึ่งสามารถนำออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นได้ ให้คณะกรรมการ เก็บรักษาของกลางดำเนินการขออนุมัติต่ออธิบดี เพื่อให้คณะกรรมการขายทอดตลาดนำของกลางออกขายทอดตลาด หรือขายโดยวิธีอื่นได้ เมื่อเสร็จคดีแล้ว ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลพิพากษาสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต และคดีถึงที่สุดแล้ว

(๒) พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนด ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี ซึ่งของกลางนั้นตกเป็นของกรมสรรพสามิตแล้ว

(๓) ของกลางในคดีที่มีผู้นำส่ง และจากพยานหลักฐานปรากฏว่า ในขณะที่ ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันยึด ซึ่งของกลางนั้นตกเป็นของกรมสรรพสามิตแล้ว

(๔) เมื่อผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๒๐๔ (๑) หรือ (๒) ไม่ยอมชำระภาษีสำหรับของกลางในคดีนั้นภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำ สินค้านั้นออกขายทอดตลาดได้

(๕) ตกเป็นของกรมสรรพสามิตด้วยเหตุอื่น ๆ

ข้อ ๑๑ หากคณะกรรมการเก็บรักษาของกลางเห็นว่าของกลางที่มีผู้นำส่งให้เก็บรักษาระหว่างคดี เป็นของเสียได้ง่าย หรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา เกินค่าของกลางนั้น ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางดำเนินการขออนุมัติต่ออธิบดี เพื่อให้คณะกรรมการ ขายทอดตลาดนำของกลางออกขายทอดตลาดก่อนถึงกำหนดเวลาตามข้อ ๑๐.๒ (๒) และข้อ ๑๐.๒ (๓) ได้ ส่วนเงิน ที่ได้จากการขายทอดตลาดให้ยึดไว้แทนของกลาง และนำส่งฝากเก็บรักษาไว้ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดของกลาง หรือขายโดยวิธีอื่น เมื่อได้หักไว้เป็น เงินสินบนและเงินรางวัลตามระเบียบว่าด้วยการนั้น ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดินต่อไป

สำหรับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด ตามข้อ ๑๐.๒ (๔) ให้คณะกรรมการขายทอดตลาด หักใช้เป็นค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีตามลำดับและถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้เจ้าของสินค้าหรือของกลางนั้นมารับคืน หากไม่มารับคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็น ของแผ่นดินและให้คณะกรรมการขายทอดตลาดนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ทั้งนี้หากไม่มีกฎหมายหรือ ระเบียบกำหนดไว้ให้หักเพื่อการใด ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินทั้งหมด

ข้อ ๑๓ ก่อนดำเนินการขออนุมัติทำลายของกลาง หรือขออนุมัติขายทอดตลาดของกลางหรือ ขายโดยวิธีอื่น ให้ทำการตรวจสอบคุณภาพของกลางโดยคณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง และผู้มีอำนาจ ตรวจสอบพิสูจน์ของกลางตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมสรรพสามิต ว่าด้วยการตรวจสอบพิสูจน์ของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ คน และให้บันทึกการตรวจสอบคุณภาพไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการเก็บรักษาของกลางได้เก็บรักษาของกลางที่มีผู้ยึดและนำส่งไว้ ซึ่งต่อมาภายหลังปรากฏหลักฐานว่าของกลางนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี และสามารถที่จะทำการคืนให้แก่ผู้ครอบครองก่อนที่พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือคดีถึงที่สุดได้ ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางแจ้งให้พนักงานสอบสวนมารับของกลางจากคณะกรรมการเก็บ รักษา ของกลาง เพื่อคืนแก่ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิได้รับตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนคดีของพนักงานสอบสวน หรือคืนให้ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิได้รับตามหนังสือที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นทางคดีให้คืนของกลางดังกล่าว แก่ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิได้รับ

ในการคืนของกลางตามที่กล่าวข้างต้น ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

ข้อ ๑๕ ในการคืนของกลางซึ่งจะต้องมีการเสียภาษีก่อนคืนของกลาง ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้อื่นซึ่งมีสิทธิขอรับคืนของกลางทราบว่าต้องนำหลักฐานการเสียภาษีสำหรับของกลางนั้นมาแสดงและสำเนาเก็บไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งให้ทำการปิดเครื่องหมายหรือทำหลักฐานอย่างใดไว้ที่ของกลางเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว

ในกรณีที่ของกลางไม่สามารถทำการปิดเครื่องหมายหรือทำหลักฐานอย่างใดไว้ได้ ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางทำบันทึกในหลักฐานการชำระภาษีว่าได้มีการคืนของกลางในการชำระภาษีในครั้งนั้นแล้ว

ข้อ ๑๖ สำหรับของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินหรือของกรมสรรพสามิตตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินการจัดการของกลางตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

วิธีการขายทอดตลาด

ข้อ ๑๗ ของกลางสิ่งใดที่ได้รับอนุมัติให้นำออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดจัดทำบัญชีและกำหนดราคาของกลาง ซึ่งถือเป็นราคาขั้นต่ำในการประมูลขายทอดตลาดเสนออธิบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

การกำหนดราคาของกลางจะต้องเป็นราคาที่รวมภาษีสรรพสามิต ภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น และเงินบำรุงกองทุนต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้เก็บเพิ่มขึ้นจากภาษีสรรพสามิต (ถ้ามี) และจะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีตามกฎหมาย ระเบียบ หรือคำสั่งว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการขายเสร็จสิ้นแล้ว ให้จำหน่ายบัญชีของกลางเสีย เว้นแต่ยังไม่สามารถขายของกลางได้ เนื่องจากราคาสูงและไม่มีผู้ยื่นประมูล หรือด้วยสาเหตุอื่นใด ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดรายงานเหตุแห่งการนั้นให้อธิบดีทราบ เพื่อพิจารณาและสั่งการโดยอาจจะกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาของกลางซึ่งให้ถือเป็นราคาขั้นต่ำใหม่ ในกรณีนี้ยังไม่ต้องจำหน่ายออกจากบัญชีแต่ให้หมายเหตุให้รู้ว่าได้สำรวจเพื่อขายแล้ว และเก็บบัญชีของที่ยังขายไม่ได้ไว้ด้วยเพื่อนำออกขายทอดตลาดในคราวต่อไป

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดจัดทำประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขายทอดตลาดให้ประชาชนทราบอย่างน้อย ๑๕ วัน โดยปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย หรือประกาศทางหนังสือพิมพ์ ถ้าเห็นสมควรจะแจ้งให้กรมประชาสัมพันธ์เพื่อออกประกาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือทางสถานีโทรทัศน์ก็ได้

ข้อ ๒๐ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขายทอดตลาดต้องมีข้อความอย่างน้อย ดังนี้

๒๐.๑ ชนิดและจำนวนของกลาง และราคาขั้นต่ำในการประมูล

๒๐.๒ วัน เวลา และสถานที่ขายของกลาง

๒๐.๓ วิธีการชำระเงิน

๒๐.๔ ผู้มีสิทธิเข้าประมูลต้องวางเงินสดหรือหลักทรัพย์อื่นเป็นประกันต่อคณะกรรมการขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของราคาขั้นต่ำในการประมูลก่อนเวลาทำการขายทอดตลาด เงินสดหรือหลักทรัพย์ที่ใช้ประกันจะคืนให้ต่อเมื่อผู้เข้าประมูลได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขายทอดตลาดแล้ว

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาด มีหน้าที่จัดการขายทอดตลาดโดยวิธียื่นซองประมูลหรือวิธีประมูลโดยปากเปล่าก็ได้ และให้ผู้ประมูลเป็นผู้ให้ราคา ผู้ใดให้ราคาสูงสุดผู้นั้นเป็นผู้ประมูลได้

ถ้ามีเหตุที่ทำให้ผู้ให้ราคาสูงสุดไม่สามารถจะชำระราคาตามที่ประมูลได้ ให้คณะกรรมการจัดการประมูลใหม่ หรือขายให้แก่ผู้ประมูลที่ให้ราคาสูงรองลงมา แล้วแต่จะเห็นสมควร แต่จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี

คณะกรรมการขายทอดตลาดย่อมทรงไว้ซึ่งอำนาจที่จะไม่ขายให้แก่ผู้ประมูลราคาสูงสุดก็ได้ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักฐานและฐานะของผู้ให้ราคาสูงสุดไม่สมควรหรือราคาที่กำหนดนั้นไม่สมควรกับของที่ขาย

ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้คณะกรรมการ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการขายทอดตลาดของกลางเข้าสู่ราคา หรือให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่ราคา เว้นแต่จะกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และได้แถลงไว้ในคำโฆษณาที่เกี่ยวกับการขายทอดตลาดแล้ว

ข้อ ๒๓ ผู้ประมูลของกลางได้จะต้องชำระราคาเป็นเงินสดทั้งหมดและรับของไปในวันขาย เว้นแต่มีเหตุจำเป็น เช่น ของกลางมีราคาสูงจะขอชำระในวันทำการถัดไป ผู้ประมูลได้จะต้องวางเงินมัดจำไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาที่ประมูลได้ แล้วให้ทำสัญญาไว้เป็นหลักฐานโดยมีเงื่อนไขให้ชำระราคาและรับของไปตามที่ตกลงกันภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทำสัญญา ถ้าผู้ประมูลได้ไม่ยอมวางเงินมัดจำให้นำความในข้อ ๒๑ มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๔ ถ้าของกลางที่ประมูลได้มีราคาเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท และผู้ประมูลได้ขอชำระด้วยเช็ค การรับชำระด้วยเช็คดังกล่าวให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดรายงานผลการขายทอดตลาดของกลางให้อธิบดีทราบ แล้วนำเงินที่ขายได้ตลอดจนเงินมัดจำนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบว่าด้วยการนั้น เว้นแต่จะเป็นการขายของกลางที่ยังไม่เสร็จเด็ดขาด ซึ่งต้องรักษาเงินไว้แทนของกลางนั้น

หมวด ๕
การจำหน่ายบัญชีและการสำรวจของกลาง

ข้อ ๒๖ ของกลางเมื่อได้ยึดไว้ หากต่อมาปรากฏว่าเป็นของกลางที่ต้องรีบหรือต้องคืนแก่ผู้ใด ให้ผู้มีหน้าที่รักษาของกลางบันทึกไว้ในบัญชีของกลาง เมื่อได้ส่งมอบของกลางนั้นพ้นจากการรักษาของตนไป ก็ให้จัดการจำหน่ายบัญชีเสียตามเหตุการณ์ที่ได้รับมอบไปนั้น

แต่ในกรณีที่ต้องมีการคืนของกลางในคดีที่คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางได้เก็บรักษาของกลางไว้แทนพนักงานสอบสวน โดยมีได้นำส่งไปพร้อมตัวผู้ต้องหาและสำนวนคดีนั้น ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางแจ้งให้พนักงานสอบสวนมารับของกลางจากคณะกรรมการเก็บรักษาของกลาง เพื่อคืนแก่ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิได้รับตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนคดีของพนักงานสอบสวน หรือคืนให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้มีสิทธิได้รับตามหนังสือที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นทางคดีให้คืนของกลางดังกล่าวนั้นได้

ข้อ ๒๗ นอกจากกรณีที่ต้องจำหน่ายของกลางออกจากบัญชีดังกล่าวในข้อ ๒๖ ภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่ใช้ระเบียบนี้ และทุก ๆ ระยะเวลา ๓ เดือนต่อไป ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางสำรวจบัญชีของกลาง เพื่อขออนุมัติขายทอดตลาดหรือคืนแก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ข้อ ๒๘ เมื่อได้สำรวจของกลางแล้ว ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางทำบัญชีของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อจำหน่ายของกลางหรือขายทอดตลาด ส่วนของที่ต้องคืนแก่ผู้ใดก็ให้แจ้งหรือประกาศแก่เจ้าของมารับคืนไป

ข้อ ๒๙ ถ้าผู้มีสิทธิได้รับของกลางคืนแสดงความประสงค์ว่าไม่ต้องการรับของคืนและขอมอบของให้แก่กรมสรรพสามิต ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางทำบันทึกให้ผู้นั้นลงชื่อไว้เป็นหลักฐานและให้บันทึกไว้ในบัญชีของกลางและจัดการจำหน่ายต่อไป

ข้อ ๓๐ ของกลางทุกชนิดที่เป็นสิ่งของต้องห้าม ต้องจำกัดตามกฎหมาย เมื่อจะมีการส่งมอบให้ขนส่งออกไปจากหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรักษาของกลาง ให้ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สรรพสามิตพื้นที่สรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือผู้แทน แล้วแต่กรณี ออกหนังสือคุ้มครองให้ไป และบรรจุหีบห่อปิดภาชนะตามที่เหมาะสมกับของกลางแต่ละชนิด

ในกรณีมีความจำเป็นต้องนำของกลางออกจากคลังหรือสถานที่เก็บรักษาของกลางไปใช้ในกิจกรรม หรือโครงการตามนโยบายของทางราชการ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนผลการปราบปรามของกรมสรรพสามิต โครงการให้ความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับสินค้าในหน้าที่ของกรมสรรพสามิต หรือโครงการที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบกิจกรรมหรือโครงการฯ มีหนังสือถึงกรมสรรพสามิตเพื่อขออนุมัติต่ออธิบดี

การรับของกลางตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางและผู้รับมอบของกลางทำการตรวจนับของกลางร่วมกัน และจัดทำบันทึกรับมอบของกลางจากคณะกรรมการเก็บรักษาของกลางตามแบบ ขก. ๓ ท้ายระเบียบนี้ โดยผู้รับมอบของกลางต้องรับผิดชอบดูแลรักษาของกลางด้วยความระมัดระวัง ทั้งต้องรักษาของกลางให้อยู่ในสภาพเดิมเท่าที่สามารถจะรักษาไว้ได้

อนึ่ง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบฯ ต้องส่งของกลางคืนให้แก่คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางในสภาพเดิม โดยให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางจัดทำบันทึกการตรวจรับของกลางเพื่อเก็บรักษาตามแบบ ขก. ๒ และในกรณีของกลางเกิดความเสียหายให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางรายงานเหตุแห่งการนั้นให้อธิบดีทราบเพื่อพิจารณาและสั่งการ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่กรมสรรพสามิตเห็นสมควรให้ส่งของกลางในคดีกระทำผิดกฎหมายในหน้าที่ของกรมสรรพสามิตไปเก็บรักษาไว้ที่กรมสรรพสามิต หรือที่อื่นใดให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางถือปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

หมวด ๖ ของที่ควรขายและไม่ควรขาย

ข้อ ๓๒ ของกลางซึ่งตกเป็นของแผ่นดินและเป็นของที่ชำรุดเสียหายไม่มีราคาหรือเป็นของที่ปราศจากราคาโดยสภาพ หรือเป็นของที่บุคคลไม่อาจมีได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นของที่ไม่ควรขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น ให้คณะกรรมการเก็บรักษาของกลางสำรวจและขออนุมัติทำลายต่ออธิบดี

ข้อ ๓๓ ของกลางอย่างใด ถึงแม้จะเป็นของกลางที่ควรขาย หรือเป็นของกลางที่ต้องทำลายตามระเบียบนี้ หากอธิบดีเห็นว่าควรนำไปใช้ในราชการหรือเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ จะให้ความเห็นชอบเพื่อขึ้นบัญชีเป็นของทางราชการและไม่นำออกขายหรือทำลายตามระเบียบฯ ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.

(นายสมชาย พูลสวัสดิ์)

อธิบดีกรมสรรพสามิต